

SYBRAND is een Friese variant van SIEGBRAND

door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Germaanse naam:

- 1] 'Si-' gaat terug op het woord 'Sigi-' = 'overwinning' (vgl. 'zege'; germ.);
- 2] '-brand' = '(vlammend) zwaard' ('brand' hangt samen met ons woord 'brand' en houdt verband met de schittering van de zon en de hitte van de strijd...; germ.

De naam betekent dus zoiets als 'overwinningszwaard'

*

Heiligen

Sibrand van Mariëngaarde o.cist., Friesland, Nederland; abt & hagiograaf van klooster Bethlehem; † **1238**; sterfdag 21 augustus.

Sibrand volgde op 13 december 1230 Sint Siard op als abt van het norbertijner klooster Mariëngaarde in Friesland. Hij stond in hoog aanzien. Volgens zijn levensbeschrijver was hij van adellijke afkomst, grootmoedig van karakter en behoorlijk onderlegd in welsprekendheid en theologie. Hij had een gezet postuur; dat bracht met zich mee dat hij grotere uitgaven deed dan zijn voorganger. Zo vergrootte hij het portie boter voor de medebroeders bij het middag- en avondeten en zorgde hij ervoor dat de broeders voortaan 's avonds pap kregen. Toch bracht hij het klooster tot grote bloei, zowel in materieel als in geestelijk opzicht. Toen Drentse edellieden de bisschop van Utrecht hadden vermoord, nam abt Sibrand deel aan de prediking die gelovigen opriep tot een kruistocht tegen de onverlaten. De strijd die hiervan het gevolg was, kostte aan beide partijen vele mensenlevens.

Naast dit alles droeg hij zorg voor de zusters van klooster Bethlehem in Friesland (= het huidige Bartlehiem). Toen abdis Anastasia van Pommeren om zusters vroeg teneinde een nieuwe kloostervestiging te beginnen in haar land, zond hij een groep zusters vanuit dit klooster naar Oost-Pommeren; de zusters zijn er gebleven tot aan hun dood.

Na een kortstondiger ziekte overleed heer Sibrand op 21 augustus 1238. Hij werd met verschuldigde eerbewijzen voor het altaar van het Heilig Kruis midden in de kerk begraven. Bij zijn uitvaart stroomden zowel verwanten als bekenden en huisgenoten tot uit de meest veraf gelegen oorden samen. Zij treurden om het feit dat zij de vader des vaderlands en de heer van het land sneller dan nodig was geweest hadden verloren.

[Aldus zijn levensbeschrijving volgens Wybrand, een monnik uit zijn klooster].

*

In de geschiedenis van de bouw van de Nieuwe Kerk te Delft komt een Meester Zibrant voor.

"Anno LV [= 1455] began meester Zibrant, die scoelmeester, hier in den kercken met lieften op hoge dagen musiic te / singen, also dat hi sommige van synen scolieren dairtoe leerde mit sommige priesteren ende wairlycke mannen die dair zueticheit in hadden. Ende en hadden nyet van den kercken dan jairlicx een propijn of scenckinge dair si tsamen in vrolicheit op mochten vergaderen."

[uit: Oosterbaan Kroniek Nieuwe Kerk pp.215-216]